

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Daniely Menclové ve věci

žalobce: **Ústecké šrouby, z. s.**, IČO 04316509,
sídlem Velká Hradební 322/53, 400 01 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátkou JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D.,
sídlem Panská 895/6, 110 00 Praha,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátem JUDr. Danielem Volákem,
sídlem Jiráskova 413, 436 01 Litvínov,

za účasti osob

zúčastněných

na řízení: 1) **Statutární město Ústí nad Labem**,
sídlem Velká Hradební 2336/8, 400 01 Ústí nad Labem,

2) **Stop tunelům, z. s.**, IČO 22879552,
sídlem Na Valech 813/3, 400 01 Ústí nad Labem,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2021, č. j. KUUK/037633/2021,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 17. 3. 2021, č. j. KUUK/037633/2021, a rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 14. 5. 2020, č. j. MMUL/OŽP/OP/159460/2019/ZaJn, se **zrušují** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 14 200 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u zdejšího soudu prostřednictvím právní zástupkyně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2021, č. j. KUUK/037633/2021, sp. zn. KUUK/115409/2020/2/ODV-205, jímž bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 14. 5. 2020, č. j. MMUL/OŽP/OP/159460/2019/ZaJn (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), tak, že byla zrušena část prvostupňového rozhodnutí týkající se stromu A01385, přičemž řízení o povolení kácení tohoto stromu bylo zastaveno, a ve zbytku bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím bylo dle § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody“), povoleno pokácení patnácti exemplářů lípy srdčité (*Tilia cordata*), jednoho exempláře lípy (*Tilia sp.*) a dvou exemplářů javoru mléče (*Acer platanoides*) v ulici Elišky Krásnohorské rostoucích na pozemku p. č. X v k. ú. Ústí nad Labem. Dále byla prvostupňovým rozhodnutím dle § 9 zákona o ochraně přírody uložena náhradní výsadba třiceti jedna exemplářů lípy velkolisté (*Tilia platyphyllos*) a určena následná pětiletá péče o vysazené dřeviny. Současně byly prvostupňovým rozhodnutím stanoveny podmínky kácení a následné výsadby. Žalobce se v žalobě současně domáhal, aby soud zrušil i prvostupňové rozhodnutí.

Žaloba

2. V žalobě podané dne 19. 5. 2021 žalobce namítal, že v řízení nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, neboť správní orgán neprovedl ohledání na místě i přes pochybnosti vzniklé z ohledání v předchozím odvolacím řízení a změnu stavu stromů od jeho provedení v důsledku přesekání břečťanu a ořezu větví. Žalobce uvedl, že předmět řízení nebyl i přes situační zákres dostatečně vymezen a není zřejmé, které konkrétní stromy by měly být pokáceny. Správní orgány se podle názoru žalobce dostatečně nevypořádaly se závěry předchozích znaleckých posudků ani s odborným vyjádřením Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky, která doporučovala část stromů zachovat. Správní orgán se nevěnoval tomu, zda lze tvrzené důvody ke kácení eliminovat přiměřenými a obvykle dostupnými prostředky. Funkční a estetický význam dřevin nebyl vyhodnocen, v důsledku toho proto nemohlo být provedeno řádné vážení dotčených zájmů. Žalobce dále uvedl, že uložená náhradní výsadba byla nepřezkoumatelná, neboť správní orgán vycházel z chybných kritérií pro stanovení ekologické újmy, nijak neodůvodnil zvolený druh dřeviny a odůvodnění množství stromů k výsadbě je nepřezkoumatelné.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

3. V doplnění žaloby ze dne 22. 11. 2021 žalobce nejprve citoval § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody. Uvedl, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 8. 2008, č. j. 4 As 20/2008-84, vyložil toto ustanovení tak, že správní orgán při rozhodování o povolení pokácení váží estetický a funkční význam dřevin na straně jedné a závažnost důvodů pro jejich pokácení na straně druhé. Žalobce dále upozornil, že z metodického pokynu Odboru obecné ochrany přírody a krajiny Ministerstva životního prostředí k aplikaci § 8 a § 9 zákona o ochraně přírody vyplývá, že závažné důvody pro kácení dřevin jsou skutečnosti, které nelze účinně eliminovat přiměřenými a obvykle dostupnými prostředky nebo postupy jinak, než pokácením dřeviny. Žalobce zdůraznil, že je správní orgán povinen v řízení o povolení kácení vyhodnotit, zda existují závažné důvody ke kácení, poté vyhodnotit funkční a estetický význam dřeviny a provést vážení veřejného zájmu na zachování dřeviny, daného jejím funkčním a estetickým významem, se zájmy vlastníka na pokácení dřevin.
4. Žalobce dále namítal neexistenci závažných důvodů ke kácení. Upozornil, že správní orgán prvního stupně identifikoval dva závažné důvody ke kácení – snížený zdravotní stav spojený se sníženou provozní bezpečností u lip a zájem na obnově aleje u javorů. Nemožnost eliminace sníženého zdravotního stavu lip posoudil jedinou větou. Tento závěr žalovaný považoval za nepřezkoumatelný a rozporný s odbornými podklady, které byly žadatelem pořízeny, například s posouzením provozní bezpečnosti stromu č. A 01405 zpracované Ing. Václavem Bažantem, Ph.D., z Katedry ekologie lesa Fakulty lesnické a dřevařské České zemědělské univerzity v Praze, ze kterého vyplývá, že naléhavost provedení zásahu byla střední. Posouzení provozní bezpečnosti stromu č. A 01344 pak došlo k závěru, že řešením nedostatečné odolnosti proti vyvrácení by mohla být výšková redukce koruny. Žalobce dále upozornil na znalecký posudek č. 70/5/2021, zpracovaný Ing. Radkou Frydrychovou, znalkyní z oboru Ochrana přírody se specializací hodnocení stavu a návrh technologie ošetření stromů, diagnostika provozní bezpečnosti stromů. Tento posudek doporučil kácení stromů A 01330 a A 01380, u stromů A01342, A01344, A01346, A01378 a A01386 konstatoval, že by je bylo možné na stanovišti ještě dočasně zachovat, přičemž jejich kácení je doporučeno v kontextu uvolnění místa pro blokovou obnovu aleje. Zbylé stromy byly ve znaleckém posudku hodnoceny jako dlouhodobě perspektivní a bylo doporučeno jejich ošetření. Z uvedeného žalovaný dovodil, že povšechné konstatování o neexistenci sanačních opatření nemělo oporu ve skutkovém stavu. Většina stromů povolených ke kácení byla znalkyní hodnocena jako „strom dlouhodobě perspektivní“, u menšiny (A01342, A01344, A01346, A01378 a A01386) musel správní orgán vyhodnotit, zda byly doporučené sanační zásahy přiměřené. Žalobce zdůraznil, že stromy doporučené ke kácení byly na základě dohody mezi žalobcem a žadatelem pokáceny před doplněním žaloby. Dále upozornil, že obnova aleje má vzhledem k neodstranění opěrné zdi a šterku před provedením náhradní výsadby nízkou šanci na úspěch. Žalobce dále uvedl, že žadatel na základě dohody se žalobcem vypsál veřejnou zakázku, jejímž účelem byla celková revitalizace prostoru aleje E. Krásnohorské. Pokud kácení a náhradní výsadba proběhnou před realizací stavebních prací, bude tím podle názoru žalobce zmařen jak účel veřejné zakázky, tak šance na vytvoření nezbytného prostoru pro růst stromů. Obnova aleje tak nemůže být v tuto chvíli závažným důvodem ke kácení, neboť jí nelze dosáhnout bez stavebních úprav, které nebudou realizovány před koncem lhůty pro splnění povinnosti náhradní výsadby. Žalobce shrnul, že skutečnosti považované žalovaným za závažné důvody ke kácení byly tudíž buď vyvráceny, nebo znalecký posudek nabízí pěstební zásahy k jejich odstranění. Na podporu svých tvrzení žalobce navrhl důkaz znaleckým posudkem Ing. Radky Frydrychové ze dne 17. 7. 2021, č. 70/5/2021, posouzením provozní bezpečnosti stromu č. A 01405 ze dne 13. 10. 2021, posouzením provozní bezpečnosti stromu č. A 01344 ze dne 13. 10. 2021 a výzvou Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

k podání nabídky na plnění veřejné zakázky „*Architektonická studie aleje E. Krásnohorské*“ ze dne 10. 11. 2021.

5. Žalobce dále namítl, že nebyl vyhodnocen estetický a funkční význam dřevin. Uvedl, že vyhodnocení v prvostupňovém rozhodnutí není pro rozhodování o povolení kácení jednotlivých dřevin použitelné. Žalobce zdůraznil, že měl být vyhodnocen funkční a estetický význam každého stromu zvlášť. Poměřovat zájmy vlastníka na pokácení jednotlivých dřevin s estetickým a funkčním významem celé aleje by bylo možno pouze v případě, že by pokácením jednotlivých stromů zanikl význam aleje jako celku. Žalobce zdůraznil, že to však správní orgány ve svých rozhodnutích netvrdily. Podle názoru žalobce bylo hodnocení aleje jako celku nesprávné, neboť žalovaný opomenul u dřevin funkci biologickou, asanační, izolační, naučnou a kulturní. Tyto funkce přitom byly identifikovány znalcem v předchozím odvolacím řízení. I znalecký posudek objednaný žadatelem uvádí, že stromy působí jako zvuková bariéra, pohledový kryt, zachycují pevné polutanty. Na stromech, které jsou navrženy ke kácení, se nacházejí prvky se zvýšeným biologickým potenciálem a stromy jsou jistě refugiem řady druhů živočichů, hub, rostlin, místem hnízdění ptáků a úkrytem pro řadu živočichů. Žalobce zdůraznil, že nové výsadby po dlouhý čas tyto prvky neponesou. Správní orgány tyto aspekty estetického a funkčního významu v závěrech svého hodnocení zcela opominuly. Žalobce považoval prvostupňové rozhodnutí i napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť v nich není uvedeno, jakým způsobem hodnocení estetického a funkčního významu probíhalo. Žalobce se domníval, že v prvostupňovém rozhodnutí byly jednotlivé stromy hodnoceny na relativní škále (např. podprůměrný/průměrný/nadprůměrný), zatímco alej jako celek na absolutní škále (např. nízký/střední/vysoký). Žalobce uvedl, že není zřejmé, jaké jsou stupně těchto škál, ani na základě jaké metodiky bylo hodnocení provedeno. Na základě takto obecného konstatování nelze podle žalobce určit, zda jsou funkce stromu v lokalitě nahraditelné, natož provést vážení veřejného zájmu na zachování dřeviny, daného jejím funkčním a estetickým významem, se zájmy vlastníka na pokácení dřevin. Na podporu svých tvrzení žalobce odkázal na znalecký posudek Ing. Radky Frydrychové ze dne 17. 7. 2021, č. 70/5/2021.
6. Žalobce dále namítal neprovedení vážení zájmů a citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 As 65/2012-161. Žalobce se domníval, že kroky nezbytné k provedení vážení veřejných zájmů je nutné přiměřeně použít i v případě vážení veřejného zájmu se zájmem soukromým. Žalobce pokračoval, že prvostupňové rozhodnutí se namísto vážení zájmů omezilo na pouhá obecná konstatování a napadené rozhodnutí se vážení zájmů nevěnuje. Ani jedno ze správních rozhodnutí tudíž podle názoru žalobce ani náznakem neprovádí vážení zájmů, natož aby předtím jednotlivé zájmy určilo, individualizovalo a identifikovalo jádro a periferii těchto zájmů. Prvostupňové i napadené rozhodnutí žalobce v této části považoval za nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.
7. Žalobce dále namítal, že v případě povolení kácení mělo být posledním krokem stanovení způsobené ekologické újmy a zdůvodnění způsobu, kterým bylo žadateli uloženo ekologickou újmu kompenzovat. Tato úvaha se v prvostupňovém rozhodnutí nenachází a spis neobsahuje ani základní údaje pro stanovení výše ekologické újmy. Žalobce dále upozornil na rozsudek zdejšího soudu ze dne 22. 5. 2013, č. j. 15 A 36/2011-100, přičemž oproti tomuto případu neobsahuje nynější rozhodnutí žádnou úvahu o hodnotě kácených dřevin, natož konkrétní kvantifikaci. Žalobce připustil, že zákon o ochraně přírody při použití čistě jazykového výkladu neobsahuje výslovnou povinnost vyčíslit způsobenou ekologickou újmu. Logicky je však vyčíslení ekologické újmy nezbytným krokem k uložení přiměřené náhradní výsadby. Podpůrně lze vyjít z metodického pokynu Odboru obecné

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

ochrany přírody a krajiny Ministerstva životního prostředí k aplikaci § 8 a § 9 zákona o ochraně přírody (Věstník MŽP, ročník XIV, červenec-srpen 2014, částka 5). Žalobce uvedl, že totožné znění je obsaženo i v aktualizované Metodické instrukci odboru obecné ochrany přírody a krajiny a odboru legislativního MŽP k aplikaci § 8 a § 9 zákona o ochraně přírody. Žalobce dále upozornil, že odůvodnění prvostupňového rozhodnutí týkající se stanovení ekologické újmy bylo opakovaně vyvráceno, například rozhodnutím Agentury ochrany přírody a krajiny ze dne 16. 7. 2020, č. j. SR/0920/UL/2020-8. Žalobce navrhl provedení důkazu tímto rozhodnutím.

8. Žalobce dále citoval § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody a uvedl, že nedošlo k uložení přiměřené náhradní výsadby a prvostupňové rozhodnutí neobsahovalo žádné úvahy, které vedly správní orgán prvního stupně k závěru, že uložená náhradní výsadba bude dostačující. Správní orgán prvního stupně podle názoru žalobce neuvádí úvahy, které jej vedly k přijatým závěrům. Navíc se nijak nevypořádal s vlastním tvrzením z předchozího rozhodnutí ve věci, kde uváděl, že uložená náhradní výsadba bude ekologickou újmu kompenzovat pouze částečně.
9. Žalobce dále upozornil na § 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a uvedl, že povinnost zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu zakotvená tímto ustanovením byla správním orgánem prvního stupně porušena. Ačkoli správní orgán prvního stupně sám konstatoval výskyt dutin na stromech a zoologický průzkum v roce 2019 identifikoval výletové otvory krasce a stromy s vyšším potenciálem osídlení, nebyl v rámci řízení proveden aktuální zoologický průzkum, ačkoli se situace v aleji od roku 2019 významně změnila. Žalobce dále citoval § 50 odst. 2 zákona o ochraně přírody a uvedl, že správní orgán prvního stupně v řízení nezjistil, zda stromy tvoří biotop zvláště chráněných druhů živočichů, nebylo postaveno najisto, zda pokácením stromů dojde k ničení sídel užívaných zvláště chráněnými druhy živočichů, pro které je potřeba výjimka dle § 56 zákona o ochraně přírody. Neexistenci této výjimky nelze podle názoru žalobce nahradit tím, že kácení bude omezeno do určitého ročního období, neboť udělení výjimky dle § 56 zákona o ochraně přírody je podmíněno mimo jiné převahou jiného veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody, a nepostačuje tudíž převaha zájmu soukromého jako v případě povolování kácení dřevin. Taktéž v řízení o povolení kácení není možno stanovit kompenzační opatření a na svých právech jsou zkracovány spolky, které by se řízení dle § 56 zákona o ochraně přírody účastnily (v tomto případě zejména Česká společnost pro ochranu netopýrů).
10. Žalobce dále namítal nestanovení odchylného postupu podle § 5b zákona o ochraně přírody. Citoval § 5a odst. 1 písm. b) a § 5b téhož zákona a uvedl, že vyrušování významné z hlediska cílů směrnice o ptácích je zakázáno v § 5a odst. 1 písm. d) téhož zákona. Ničení hnízd je však v písm. b) téhož ustanovení zakázáno bez dalšího, a skutečnost, že dle blíže nezdůvodněného závěru prvostupňového rozhodnutí nebude rušení významné z hlediska cílů směrnice o ptácích, nemá podle názoru žalobce žádný vliv na potřebnost výjimky dle § 5b zákona o ochraně přírody pro ničení hnízd. Žalobce dále připomněl, že o stanovení odchylného postupu dle § 5b zákona o ochraně přírody se vede samostatné správní řízení, které je zakončeno rozhodnutím, které je ve vztahu k ochraně volně žijících ptáků konečné. Navazující rozhodnutí o povolení kácení musí předmětné rozhodnutí respektovat; buď jeho závěry převezme a včlení do svého textu, či na text předchozího rozhodnutí přímo odkáže. V každém případě je však správní orgán obsahem rozhodnutí ve vztahu k ochraně ptáků vázán. Žalobce zdůraznil, že rozhodnutí podle § 5b zákona o ochraně přírody je podmiňujícím správním aktem pro vydání rozhodnutí o povolení kácení dřevin dle § 8 zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

o ochraně přírody, jde tedy o řetězíci se správní akty. Tento závěr je také v souladu s principem předběžné opatrnosti, neboť před povolením provádění určité činnosti (kácení dřevin) bude postaveno najisto, jaký je dopad povolované činnosti na další složky přírody (volně žijící druhy ptáků). Žalobce upozornil, že skutečnost, že se na stromech nacházejí hnízda, vyplývá například z posouzení provozní bezpečnosti stromu č. A 01344. Povolením kácení před stanovením odchýlného postupu tudíž byla podstatně porušena ustanovení o řízení před správním orgánem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Na podporu svých tvrzení žalobce navrhl provedení důkazu znaleckým posudkem Ing. Radky Frydrychové ze dne 17. 7. 2021, č. 70/5/2021 a posouzením provozní bezpečnosti stromu č. A 01344 ze dne 13. 10. 2021.

11. Žalobce dále namítal další vady řízení, z nichž považoval za nejzávažnější tu skutečnost, že předmět řízení nebyl postaven najisto. Správní orgán prvního stupně nepořídil situační plán, ale vycházel ze zákresu dodaného žadatelem. Žalobce zdůraznil, že při ohledání v rámci předchozího odvolacího řízení bylo zjištěno, že zákres dodaný žadatelem lokalizoval stromy pomocí GPS s přesností +/- 10 metrů a některé stromy vůbec nezachycoval, protože je nepovažoval za součást aleje. Plánek poskytnutý žadatelem není přesný ani relativně, tzn. stromy, které by se měly nacházet v určité pozici vůči jiným stromům, se ve skutečnosti nachází zcela jinde. Situace byla podle názoru žalobce tak nepřehledná, že dokonce i za přítomnosti žadatele při ohledání v rámci odvolacího řízení došlo ke špatnému označení několika stromů, které následně muselo být opravováno. Žalobce pokračoval, že předmět řízení nebylo možno určit ani podle obvodů jednotlivých stromů uváděných žadatelem, neboť znalec naměřil odlišné obvody. V důsledku tohoto zmatení chybně určil jednotlivé stromy i znalec, který podával znalecký posudek v rámci předchozího odvolacího řízení. Namísto pořízení situačního plánu vycházely správní orgány z nepřesného snímku dodaného žadatelem, který byl navíc do prvostupňového rozhodnutí vložen způsobem, který část tohoto rozhodnutí činí nečitelným (např. „otisk úředního razítka“ či jméno oprávněné úřední osoby).
12. Žalobce dále namítl, že v řízení před správním orgánem prvního stupně ani před žalovaným nebylo provedeno ohledání na místě, což prvostupňové rozhodnutí nijak nezduodňuje. V meziobdobí přitom došlo k přesekání břecťanu a ošetření stromů, jejichž stav se navíc zlepšil v důsledku příznivého počasí, jak uvádí znalkyně. Správní orgány tudíž podle názoru žalobce nezjistily stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Žalobce dále namítl, že se správní orgán prvního stupně nevypořádal s odbornými podklady, které vyvracely jeho závěry, například s posouzením Agentury ochrany přírody a krajiny. Správní orgán mohl nařídít ústní jednání nebo si vyžádat doplnění posouzení Agentury ochrany přírody a krajiny, namísto toho bez dalšího uvedl, že se s tímto posouzením neztotožňuje. Znalecké posudky pořízené v předchozím odvolacím řízení, které se věnovaly mimo jiné hodnocení estetického a funkčního významu aleje, ignoroval správní orgán zcela, a zmínil je pouze v seznamu podkladů pro vydání rozhodnutí, aniž by se vypořádal s jejich závěry.

Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejprve setrval na svých názorech doposud vyjádřených ve vydaných rozhodnutích. Uvedl, že žaloba před doplněním byla formulována velmi stručně a neurčitě. Dále zdůraznil, že skutkový stav věci řádně zkoumal se závěrem, že v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je popsán stav jednotlivých stromů na str. 4–6, tento stav koresponduje s odborně provedenou inventarizací, která je jako podklad součástí koncepce péče o alej. Tato inventarizace byla provedena v letech 2016–2017,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

následně byla doplněna o zjištění z roku 2019, přičemž tento stav je již po ořezu větví a osekání břečťanu. Žalovaný dále uvedl, že popis stavu stromů koresponduje se závěry místních šetření provedených správním orgánem prvního stupně i žalovaným. Podle názoru žalovaného tak o zjištění stavu věci nejsou důvodné pochybnosti. Žalovanému nebyly známy ani pochybnosti, které vyplynuly z ohledání v předchozím řízení a které bez dalšího vysvětlení uváděl žalobce.

14. Žalovaný pokračoval, že již v rámci odvolacího řízení vyvrátil námitku o tom, že by mělo existovat pochybení o řádném vymezení stromů, když na str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí uvedl, že při místním šetření, provedeném dne 14. 9. 2019, byla identifikační čísla stromů nastříkána na jejich kmeny sprejem, později žadatel zajistil označení stromů štítky. Předmět řízení, tedy stromy určené ke kácení, byly podle názoru žalovaného dostatečně identifikovány. Žalovaný dále připomněl, že se v potřebném rozsahu vypořádal se závěry znaleckých posudků, když na str. 5 napadeného rozhodnutí je uvedeno, že do řízení byl na popud žalovaného zaslán posudek znalce Ing. Tomáše Forala. Posudek se však často vyjadřoval ke stromům, které vůbec nebyly předmětem řízení a v tomto posudku byly stromy chybně identifikovány. Žalovaný uvedl, že vypovídající hodnota předmětného posudku je pak objektivně zpochybněna také Ministerstvem životního prostředí, které v přípisu ze dne 7. 4. 2020, č. j. MZP/2020/530/316, konstatovalo, že posudek trpí vadami po formální i věcné stránce.
15. Žalovaný pokračoval, že ve výsledcích průzkumu zoologové nad rámec zadání uvedli u pěti stromů v aleji, že jsou vitální a měly by být ponechány. Tento názor nijak nezdůvodnili. Žalovaný nicméně uvedl, že vitalita je při hodnocení stavu stromů pouze jedním z hodnocených atributů. Výsledné hodnocení provozní bezpečnosti určité dřeviny je založeno na vyhodnocení více faktorů, ovlivňujících stabilitu daného stromu, ve vztahu k hodnotě cíle pádu. Žalovaný zdůraznil, že důvodem pro kácení řešených stromů nebyla snížená vitalita, ale špatná provozní bezpečnost. Komplexní vyhodnocení stavu stromů, včetně uvedení zjištěných defektů, vyhodnocení vitality, zdravotního stavu a provozní bezpečnosti, bylo uvedeno v inventarizaci, která je součástí konceptu péče o alej, a z tohoto podkladu také vycházel jak správní orgán prvního stupně, tak žalovaný. Vzhledem k tomu, že tato námitka byla nově uplatněna až v řízení o žalobě, nebylo její vypořádání součástí napadeného rozhodnutí.
16. Žalovaný dále uvedl, že otázkou eliminace závažných důvodů pro kácení se rovněž zabýval na str. 3 a 4 napadeného rozhodnutí, kde byly pro každý strom konkrétně uvedeny defekty, které nelze odstranit obvyklými a přiměřenými prostředky. Dostatečné vyhodnocení bylo rovněž podle názoru žalovaného provedeno u funkčního a estetického významu dřevin, který žalovaný zkoumal v rámci odvolacího řízení se závěrem, že odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je funkční a estetický význam popsán správně a dostatečně. Žalovaný konstatoval, že žaloba je po faktické stránce pouze opakovaným odvoláním a nepřináší téměř žádné nové a nevypořádané skutečnosti. Hodnocením ekologické újmy i rozsahu náhradní výsadby se žalovaný zabýval na str. 4 napadeného rozhodnutí, přičemž neshledal v prvostupňovém rozhodnutí žádnou vadu. Náhradní výsadba byla zvolena v takovém počtu, aby beze zbytku zaplnila uvolněná místa v aleji. Druh dřeviny byl v souladu s obecnou, historicky zakotvenou, praxí zakládání alejí a péče o ně zvolen tak, aby byla alej jednodruhá.
17. Žalovaný dále uvedl, že v souladu s § 82 odst. 2 správního řádu přezkoumal v odvolacím řízení prvostupňové rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v plném rozsahu. Výsledky přezkoumání uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný neshledal Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozpor s právními předpisy ani nesprávnost prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný zdůraznil, že podklady, které žadatel v řízení předložil, byly vzhledem k běžně ve správní praxi předpokládaným podkladům pro vydání rozhodnutí nadstandardní, což plně odráží význam aleje. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení

18. Osoba zúčastněná na řízení 1) ve svém vyjádření zrekapitulovala průběh správního řízení a uvedla, že se ztotožňuje s vyjádřením žalovaného k žalobě. Osoba zúčastněná na řízení 1) uvedla, že se žalobce v doplnění žaloby ze dne 22. 11. 2021 domáhá téhož, jako v původním znění žaloby ze dne 19. 5. 2021. Dále vyjádřila podiv nad tím, že se žalobce domáhá přiznání odkladného účinku žalobě poté, co uplynulo šest měsíců od prvotního podání žaloby do jejího doplnění, a to za skutkového stavu věci, kdy žalovaný postupoval podle žalobou napadených pravomocných rozhodnutí správních orgánů a se žalobcem se dohodl na vypracování odborných podkladů, jak tento sám uvádí v části I. svého doplnění žaloby. Osoba zúčastněná na řízení 1) dále uvedla, že za aktuálního vymezení účastníků řízení a osob na něm zúčastněných jí nepřísluší, aby se podrobně vyjadřovala k částem doplnění žaloby, v němž jsou žalobcem namítány vady správních řízení, neboť osoba zúčastněná na řízení 1) nebyla v žádné fázi řízení rozhodujícím správním orgánem, nýbrž vystupovala v těchto řízeních jako žadatel o povolení kácení předmětných stromů. Osoba zúčastněná na řízení 1) závěrem uvedla, že nepovažuje řízení, výroky ani odůvodnění správních rozhodnutí za vadná, a proto soudu závěrem navrhla zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.
19. Osoba zúčastněná na řízení 2) se k věci nijak nevyjádřila.

Posouzení věci soudem

20. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
21. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
22. Před vypořádáním jednotlivých žalobních bodů (námitek) soud směrem k žalobci připomíná, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je ve správním soudnictví ovládáno zásadou koncentrace, jež nachází svůj odraz v § 71 odst. 2 třetí větě s. ř. s., podle které může žalobce rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby. Soud se proto může věcně zabývat jen těmi žalobními body, které byly uplatněny ve lhůtě dvou měsíců poté, kdy bylo napadené rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

stanoveným způsobem (srov. § 72 odst. 1 s. ř. s.), tj. v projednávané věci do 19. 5. 2021, neboť napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 19. 3. 2021. Projednání později uplatněných žalobních bodů by znamenalo nepřípustné porušení principu koncentrace řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, č. j. 1 Afs 25/2004-69). Z těchto důvodů soud přezkoumal doplnění žaloby ze dne 22. 11. 2021 ve vztahu k uplatněným žalobním bodům ze dne 19. 5. 2021 a zjistil, že v tomto doplnění žalobce převážně konkretizoval námitky uplatněné již ve včasné podané žalobě. Nad rámec v žalobě uplatněných námitek žalobce namítal pouze nezjištění okolností důležitých pro ochranu veřejného zájmu a nestanovení odchylného postupu podle § 5b zákona o ochraně přírody. Tyto námitky tedy byly uplatněny až po marném uplynutí zákonné lhůty pro podání žaloby. Soud v případě těchto dvou námitek neseznal, že by rozvíjely jiný, včas uplatněný žalobní bod. Proto se soud těmito námitkami nemohl zabývat.

23. Z obsahu správního spisu vyplývá, že správní orgán prvního stupně obdržel dne 25. 10. 2017 žádost Statutárního města Ústí nad Labem o povolení pokácení 24 exemplářů lípy a 2 exemplářů javoru mléče rostoucích na pozemku p. č. 4186/1 v k. ú. Ústí nad Labem. Žádost byla odůvodněna špatným zdravotním stavem, zhoršenou provozní bezpečností stromů a plánovanou obnovou aleje. Správní orgán prvního stupně provedl dne 5. 2. 2018 místní šetření, na základě něhož dovodil nezbytnost kácení. Rozhodnutím ze dne 6. 3. 2019, č. j. MMUL/OŽP/OP/35155/2019/ResB, správní orgán prvního stupně povolil podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody pokácení 26 exemplářů stromů rostoucích na pozemku p. č. 4186/1 v k. ú. Ústí nad Labem a uložil podle § 9 téhož zákona náhradní výstavbu 45 exemplářů lípy velkolisté a určil pětiletou péči o tyto dřeviny. Proti tomuto rozhodnutí podal dne 3. 4. 2019 odvolání občanský spolek Pankrácká společnost, z. s. V odvolacím řízení bylo dne 14. 10. 2019 provedeno místní šetření. Žalovaný následně obdržel žalobcem objednaný znalecký posudek vypracovaný znalcem Ing. Tomášem Forelem. V podání ze dne 14. 10. 2019 žalobce uvedl, že při místním šetření došlo ke zjištění chyby v očíslování stromů a v některých charakteristikách či ke zjištění neexistence jednoho ze stromů povolených ke kácení. Žalobce dále namítal, že se od vydání rozhodnutí ze dne 6. 3. 2019, č. j. MMUL/OŽP/OP/35155/2019/ResB, změnil stav stromů a nepotvrdilo se u nich napadení kořenovníkem vrstevnatým. Rozhodnutím ze dne 24. 10. 2019, č. j. KUUK/145426/2019/ZPZ, žalovaný rozhodnutí ze dne 6. 3. 2019, č. j. MMUL/OŽP/OP/35155/2019/ResB, změnil tak, že povolil pokácení 7 exemplářů lípy a uložil náhradní výsadbu 8 exemplářů lípy velkolisté, zrušil část rozhodnutí týkající se stromu A 01350 a řízení o povolení kácení tohoto stromu zastavil a část rozhodnutí týkající se ostatních stromů zrušil a vrátil k novému projednání správnímu orgánu prvního stupně. Žalovaný věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání z důvodu nejednoznačného odůvodnění kácení předmětných dřevin a absenci plánu koncepce další péče o celou alej. Žalovaný rovněž uložil správnímu orgánu prvního stupně doplnění ucelené koncepce péče o alej. Žadatel na výzvu správního orgánu prvního stupně doplnil žádost o koncepci péče o alej. Správní orgán prvního stupně následně prvostupňovým rozhodnutím ze dne 14. 5. 2020, č. j. MMUL/OŽP/OP/159460/2019/ZaJn, vydal rozhodnutí o povolení pokácení patnácti exemplářů lípy srdčité, jednoho exempláře lípy a dvou exemplářů javoru mléče v ulici Elišky Krásnohorské rostoucích na pozemku p. č. X v k. ú. Ústí nad Labem podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a současně podle § 9 téhož zákona uložil náhradní výstavbu 31 exemplářů lípy velkolisté a následnou pětiletou péči o vysazené dřeviny. V prvostupňovém rozhodnutí byly zároveň výrokem III. stanoveny podmínky pro provedení kácení a náhradní výstavbu. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce coby účastník řízení dne 8. 6. 2020 blanketní odvolání, které ani přes výzvu nedoplnil.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

24. Soud se nejprve zabýval žalobními námitkami spočívajícími v tvrzené nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v důvodech, ke kterým se soud postupně vyjádří níže. Soud podotýká, že odvolání, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí bylo toliko blanketní, a tudíž těžiště odůvodnění povolení kácení a uložení náhradní výsadby obsahuje prvostupňové rozhodnutí. Soud dodává, že s ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení tvoří prvostupňové a napadené rozhodnutí jeden celek a jako jeden celek je soud přezkoumal.
25. Za nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů jsou považována zejména taková rozhodnutí, u nichž není z odůvodnění zřejmé, jakými úvahami se správní orgán řídil při hodnocení skutkových i právních otázek a jakým způsobem se vyrovnal s argumenty účastníků řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52). Podle názoru soudu je rovněž třeba zohlednit, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů rozhodnutí či pro jeho nesrozumitelnost skutečně toto rozhodnutí nelze meritorně přezkoumat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Soud podotýká, že prostý nesouhlas žalobce s odůvodněním napadeného rozhodnutí nezakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí, ať už pro nedostatek důvodů, nebo nesrozumitelnost.
26. Žalobce považoval za nepřezkoumatelný závěr prvostupňového rozhodnutí o existenci závažných důvodů ke kácení a nemožnosti eliminace sníženého zdravotního stavu dřevin.
27. Podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody je ke kácení dřevin nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin.
28. Žalobce namítal nesplnění podmínek pro povolení kácení a porušení § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody. Z tohoto ustanovení vyplývá, že vlastník pozemku může pokácet stromy na tomto pozemku rostoucí pouze s povolením orgánu ochrany přírody. Toto povolení lze vydat pouze ze závažných důvodů a po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Na daný případ lze vztáhnout judikaturu Nejvyššího správního soudu, který opakovaně uvedl ve svých rozhodnutích, např. v rozsudku ze dne 26. 10. 2007, č. j. 4 As 10/2007-109, či ze dne 21. 8. 2008, č. j. 4 As 20/2008-84, že k posouzení důvodnosti pokácení dřevin svěřuje § 8 odst. 1 věty druhé zákona o ochraně přírody orgánu ochrany přírody při rozhodování v těchto věcech správní uvážení. Správní orgán má tedy v tomto ohledu určitý prostor pro vlastní úvahu a tuto skutečnost musí správní soudy zohlednit. Podle ustálené judikatury (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42) má ovšem každé správní uvážení v právním státě své meze, které znemožňují uplatnění libovůle správního orgánu, přičemž správní soudy jsou povolány k tomu, aby přezkoumávaly, zda správní orgán tyto meze nepřekročil a správní uvážení nezneužil (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V daném případě jsou tyto meze stanoveny přímo zmiňovaným ustanovením zákona o ochraně přírody, podle něhož musí pro povolení pokácení dřevin existovat závažné důvody a musí mu předcházet vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Z rozhodnutí orgánu ochrany přírody tedy musí být patrné, jakou úvahou se správní orgán při posouzení těchto otázek řídil a zda význam těchto dřevin na straně jedné i závažnost důvodů pro jejich pokácení na straně druhé dostatečně zhodnotil. Jeho úvaha musí odpovídat zásadám logického myšlení a musí se, jak již bylo řečeno, pohybovat v zákonem vymezeném rámci.

29. Soud rovněž připomíná, že zákon o ochraně přírody nevymezuje „závažné důvody“ pro pokácení dřevin a neposkytuje ani jejich příkladný výčet. Jedná se proto o neurčitý právní pojem. Správní orgán, který vydává povolení ke kácení dřevin, je povinen své rozhodnutí řádně a přesvědčivě odůvodnit, zohlednit veškerá specifika týkající se např. oblasti, v níž se má kácet, a své závěry podložit např. znaleckým posudkem, odbornou dokumentací či výsledky místního šetření. Úvaha správního orgánu vedoucí k povolení ke kácení tedy musí být založena na spolehlivých vstupních faktech. Správní orgán má však relativně široký prostor pro uvážení, kterým z konkurujících zájmů dá v konkrétním případě přednost a které upozadí. Nezřídka bude výsledkem úvahy správního orgánu jakýsi kompromis či „středové“ řešení snažící se kolidující zájmy uspokojit všechny v určité míře (srov. viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2020, č. j. 2 As 196/2018-82).
30. Soud nejprve zdůrazňuje, že ochranu životního prostředí, již je nepochybně třeba věnovat zvýšenou pozornost, nelze opomíjet právě v případech, kdy k zásahu může docházet zcela zbytečně nebo ve větším rozsahu, než je odůvodněné jiným opodstatněným zájmem. Současně nelze přehlédnout, že realizace takových zásahů (pokácení dřevin) představují většinou nevratný krok a splnění podmínek pro ně je proto třeba ověřovat ještě pečlivěji. V projednávaném případě se žalobou napadené rozhodnutí týkalo povolení ke kácení souboru celkem 17 dřevin, které byly součástí aleje o přibližně 70 stromech, která vede v úvozu historické cesty ve městské zástavbě. Výsledným cílem žadatele byla obnova aleje, která má historický význam a jejíž funkce měly být obnovou zachovány. Správní orgán prvního stupně v prvostupňovém rozhodnutí u každého stromu zhodnotil jeho aktuální stav a dospěl k závěru, že stromy vybrané ke kácení byly ve špatném zdravotním stavu (prosychání, odumírání, hniloba), v důsledku čehož byla snížena jejich provozní bezpečnost a hrozilo jejich statické selhání. Správní orgán prvního stupně vycházel ze žadatelem předložených dokumentů, mj. i z pasportu zeleně, který byl součástí návrhu péče o alej, jenž žadatel během řízení doplnil. Z tohoto pasportu zeleně vyplývá zdravotní stav předmětných stromů, jejich provozní bezpečnost a naléhavost zásahu. Správní orgán prvního stupně se rovněž opíral o závěry z místního šetření ze dne 14. 10. 2019. K závažným důvodům ke kácení prvostupňové rozhodnutí uvádí, že *„závažné důvody ke kácení předmětných stromů byly naplněny a dřeviny jsou v místě do budoucna neperspektivní a zejména lípy velmi nebezpečné (viz popis dřevin a závěry uvedené výše). Obnova aleje předloženou formou, tedy kácení a náhrada na etapy, má své opodstatnění vyplývající z rizikovosti dřevin v místě a současně i z hlediska dlouhodobé udržitelnosti aleje a jejích funkcí ve městě, včetně funkcí biologických“*. K nemožnosti jiného opatření se prvostupňové rozhodnutí vyjádřilo v tom smyslu, že *„[a]ni u jedné z kácených lip neexistuje vhodné sanační opatření, které by zvýšilo perspektivu předmětných dřevin v místě do budoucna (ani krátkodobě; vždy by se jednalo o nadměrně nákladné opatření s minimální trvanlivostí a účinností – stromy odumírají); v případě javorů se jedná též o koncepční řešení (uvolnění prostoru pro nově vysazené jedince, kterými bude doplněna alej)“*. Soud nesouhlasí s názorem žalobce, že v prvostupňovém rozhodnutí byla nemožnost eliminace sníženého zdravotního stavu lip posouzena pouze jednou větou a nepřezkoumatelně. Správní rozhodnutí je nutno vnímat jako celek, v jehož rámci bylo podle názoru soudu dostatečně předestřeno správní uvážení, které vedlo správní orgán prvního stupně k závěru o závažných důvodech kácení a nemožnosti jiného opatření. Podle názoru soudu byla úvaha hodnotící závažnost důvodu kácení dřevin v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně obsažena a přesvědčivě odůvodněna. Námitka žalobce tedy nebyla důvodná.
31. Žalobce dále spatřoval nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí v části posuzující estetickou funkci a funkční význam dřevin určených ke kácení. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

32. Zákon o ochraně přírody ukládá správnímu orgánu při rozhodování o pokácení dřevin zohlednit jejich estetickou funkci a funkční význam, přičemž rovněž toto hodnocení je vázáno na správní uvážení. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že estetický a funkční význam dřevin musí správní orgány zkoumat ve vztahu k důvodům pro pokácení dřevin a jejich závažnosti. Úkolem správních orgánů bylo v daném případě vážit estetický a funkční význam dřevin na straně jedné a závažnost důvodů pro jejich pokácení na straně druhé, aby mohl rozhodnout, zda pokácení dřevin povolí. V rozsudku ze dne 3. 4. 2020, č. j. 2 As 196/2018-82, Nejvyšší správní soud ke správnímu uvážení správního orgánu uvedl, že vždy záleží na konkrétních okolnostech a podmínkách místa, kde se má kácet. Ani poukazy na další funkce dřevin, jakkoli obecně vzato jsou zcela správné, v dané věci nejsou relevantní. Dřevina, u níž se zvažuje případné pokácení, má za běžných okolností pouze „relativní“ hodnotu – přispívá svou existencí v nějaké míře ke zlepšení životního prostředí, v jiných ohledech však může tomuto prostředí samotnému škodit. Její existence může být sama o sobě v kolizi s jiným důležitým zájmem (zdaleka ne nutně jen zájmem veřejným, nýbrž nezřídka i mnohými zájmy soukromými) mimo oblast životního prostředí, jemuž musí podle konkrétních okolností ustoupit. Proto rovněž není podmínkou pro povolení ke kácení dřevin, aby šlo pouze o dřeviny ve špatném stavu. Při zvažování, které dřeviny pokácet a které nikoli, je třeba stav dřevin brát samozřejmě v úvahu, jde však jen o jedno hledisko v rámci komplexní úvahy správního orgánu.
33. Správní orgán prvního stupně ve vztahu k vyhodnocení estetického a funkčního významu dřevin, a vážení zájmů uvedl, že: *„Orgán ochrany přírody v průběhu řízení posoudil, zda zájem na pokácení dřevin převyšuje konkurující veřejný zájem na jejich zachování. Správní orgán se dále zabýval funkčním a estetickým významem dřevin. Funkční význam dřevin je výsledkem vyhodnocení souboru všech společenských a ekologických funkcí ve smyslu § 1 písm. b) vyhlášky č. 189/2013 Sb., jako souboru funkcí ovlivňujících životní prostředí (soubor funkcí dřeviny, ovlivňující životní prostředí člověka, jako je snižování prašnosti, tlumení hluku, či zlepšování mikroklimatu). Estetický význam dřevin je pak dán, kromě působení na krajinný ráz a ráz urbanizovaného prostředí, jejich působením na vnímání člověka, tj. jak prostřednictvím všech smyslů dřevina působí na city člověka a jaké v něm vzbuzuje subjektivní dojmy. Atraktivita umístění dřevin byla hodnocena podle Metodiky AOPK ČR, Kolařík a kol. (2017) – Oceňování dřevin rostoucích mimo les. Předmětné lípy jsou cílenou historickou výsadbou a jsou součástí oboustranné aleje podél pěší komunikace E. Krásnohorské. Lípy mají význam zejména ve smyslu aleje jako celku, což spočívá v plnění historické a urbanistické funkce (aleje u staré úvozové cesty, rozčlenění zástavby, pobytové a rekreační místo, pěší spojovací komunikace), hygienické, meliorační a mikroklimatické (protierozní, zvlhčování vzduchu, snižování prašnosti, mírnění teplotních rozdílů, uvolňování silic), a ekologické funkce (biotop pro druhy hmyzu, ptáků, drobných savců, mikroorganismů). Javory mají díky umístění v aleji (již však nejsou součástí z historického hlediska) funkce obdobné; jedná se však o náhodně vyrostlé jedince. Zeleně v nejbližším okolí představuje stromová i keřová výsadba; jedná se především o běžné taxony pro sídlištní zástavbu.*
34. Správní orgán hodnotil atraktivitu umístění dřevin, která zohledňuje místo, na kterém se nacházejí. V úvahu přitom byla brána frekvence pohybu osob a důležitost stromů jako estetických prvků na daném místě, včetně jejich viditelnosti. Kácené stromy jsou součástí stromořadí. Jejich atraktivita je tedy střední. Co se týče estetické hodnoty, tak pokud by byly kácené stromy hodnoceny odděleně, mají význam podprůměrný vzhledem k tomu, že u většiny jedinců došlo k degradaci estetické hodnoty díky výraznému prosychání, ústupu korun a celkovému odumírání. V kontextu celé aleje se jedná o estetický význam vysoký (zejm. vzhledem k délce aleje, velikosti a stáří stromů a zapojení korun do klenby); dřeviny určené ke kácení však nerostou vedle sebe, ale Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

jsou roztroušené po celé aleji (odstraněním povolených jedinců také nevznikne výrazná proluka). V případě dvou javorů je estetická hodnota tedy podprůměrná, zejména díky habituálním defektům (nepravidelné koruny, náklon); jejich odstraněním vznikne prostor pro doplnění lipové linie. Odstraněním povolených lip dojde v jisté míře k oslabení estetické hodnoty aleje jako celku; to lze částečně kompenzovat uloženou náhradní výsadbou. Hlavní zájem žadatele je provést v průběhu jednotlivých etap kompletní rekonstrukci aleje a současně zajistit vhodnou péči, jak o stávající dřeviny, tak o nově vysazené jedince (plán koncepce je rozepsán v návrhu péče o alej – součást spisového materiálu); správní orgán proto v rámci podmínek ve třetím výroku tohoto rozhodnutí uložil povinnost postupovat podle žadatelem předloženého návrhu a sepsat při pravidelných kontrolách nově vysazených jedinců protokoly, které budou v případě potřeby správním orgánem vyžádány k předložení.“ Žalovaný se s tímto hodnocením ztotožnil a v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí jsou uvedeny všechny požadavky podle § 8 zákona, včetně vyhodnocení estetického a funkčního významu dřevin, zhodnocení ekologické újmy a odůvodnění uložení náhradní výsadby.

35. Soud považuje výše uvedené úvahy v prvostupňovém rozhodnutí za dostatečně konkrétní a podrobné, aby naplnily podmínky přezkoumatelného správního uvážení. Správní orgán prvního stupně dostatečně vážil zájem na ochraně předmětných dřevin a jejich estetický a funkční význam. Vyhodnotil, že ačkoli jsou dřeviny umístěny na atraktivním místě a tvoří alej, jejich estetická hodnota vlivem odumírání klesla. Správní orgán rovněž hodnotil funkce dřevin. Soud nemůže přisvědčit žalobci, že žalovaný opominul biologickou, asanační, izolační, naučnou a kulturní funkci dřevin. Správní orgán prvního stupně neměl povinnost vyjádřit se ke všem myslitelným funkcím dřevin, nýbrž posoudit celkově úlohu, kterou dřeviny mají. Tomuto požadavku podle názoru soudu dostál. Lze proto uzavřít, že se správní orgán prvního stupně otázkou estetického a funkčního významu dřevin zabýval a zvážil jej natolik dostačujícím způsobem, aby jeho rozhodnutí bylo možno považovat za přezkoumatelné. Uvedená námitka žalobce je proto nedůvodná.
36. Žalobce dále spatřoval nepřezkoumatelnost prvostupňového i napadeného rozhodnutí v tom, že správní orgány neprovedly vážení veřejných a soukromých zájmů.
37. Podle § 2 odst. 4 správního řádu správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
38. Podle § 58 odst. 1 zákona o ochraně přírody je ochrana přírody a krajiny je veřejným zájmem. Každý je povinen při užívání přírody a krajiny strpět omezení vyplývající z tohoto zákona.
39. V rozsudku ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 As 65/2012-161, Nejvyšší správní soud uvedl, že zásada ochrany veřejného zájmu spočívá v hledání a přijímání takových řešení, která jsou v souladu s veřejným zájmem. Formulace „soulad přijatého řešení s veřejným zájmem“ pak znamená aplikaci ustanovení zákonů vyjadřujících obecně jednotlivé veřejné zájmy v konkrétních případech. Přitom ve správním řízení mnohdy stojí několik veřejných zájmů proti sobě (či alespoň nejsou zcela v souladu) a není možné, aby nakonec přijaté řešení bylo v souladu se všemi veřejnými zájmy, které s rozhodovanou věcí souvisejí. Nejvyšší správní soud zdůraznil požadavek, aby byl veřejný zájem správním orgánem výslovně formulován ve vztahu ke konkrétně řešené záležitosti. Nejvyšší správní soud dále uvedl, že výrazná převaha veřejného zájmu nad zájmem na ochraně přírody může být dána pouze tam, kde jiný veřejný zájem

nemůže být uspokojen jinak (srov. rovněž rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2006, č. j. 11 Ca 41/2006-61).

40. Rozhodující správní orgán musí objektivně posoudit a náležitě zdůvodnit, zda zájem vlastníka na pokácení dřevin převyšuje konkurující veřejný zájem na jejich zachování. Správní orgány rozhodující na úseku ochrany přírody a krajiny jsou povinny především střežit veřejný zájem na ochraně životního prostředí a vyvažovat zájmy vlastníků, které mohou být protichůdné k zájmu veřejnému (srov. viz rozsudek ze dne 21. 8. 2008, č. j. 4 As 20/2008-84).
41. V projednávané věci byl jako veřejný zájem určen prvostupňovým rozhodnutím zájem na zachování dřevin a porovnáván se zájmem na jejich pokácení. Za veřejný zájem označil správní orgán prvního stupně zajištění bezpečnosti chodců a rekonstrukci a postupnou obnovu aleje. Za významný konkurující veřejný zájem byl u stromu č. A 01337 označen možný výskyt larev krasce lipového. Správní orgán prvního stupně v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí dospěl k závěru, že u dřevin nebylo nalezeno účinné technické řešení, které by umožnilo zachování předmětných stromů, na základě čehož dospěl k závěru, že veřejný zájem na pokácení převážil nad zájmem na zachování dřevin. Jakkoli si lze jistě představit rozsáhlejší odůvodnění a podrobnější úvahu, která přijatému závěru předcházela, je nutno vnímat prvostupňové rozhodnutí jako celek. V kontextu celého odůvodnění se soudu jeví úvaha správního orgánu prvního stupně týkající se vážení zájmů jako přezkoumatelná a dostatečná. Správní orgán prvního stupně přehledně vyložil stav jednotlivých stromů a dovedl, že tyto dřeviny jsou v místě do budoucna neperspektivní a nebezpečné. Na tomto místě soud podotýká, že žalobce v konkrétním případě nikterak nespecifikoval, v čem jím zmiňovaný dotčený soukromý zájem spatřuje. Správní orgán prvního stupně naopak dostatečně vysvětlil, jaký veřejný zájem má být kácením dřevin uspokojen a tento veřejný zájem jednoznačně formuloval ve vztahu ke konkrétně řešené záležitosti. Je tedy patrné, že provedl úvahu poměřování kolidujících veřejných zájmů, přičemž dospěl k závěru, že v projednávané věci převažuje zájem na kácení dřevin. Soud tedy neshledal tuto námitku nepřezkoumatelnosti za důvodnou.
42. Žalobce dále namítal, že ačkoli správní orgán prvního stupně uvedl v podkladech pro vydání rozhodnutí znalecký posudek Ing. Tomáše Forala pořízený žalobcem v předchozím odvolacím řízení, dále se jím nikterak nezabýval a důvody tohoto postupu nevysvětlil. Soud připouští, že prvostupňové rozhodnutí se tímto posudkem skutečně nijak nezabývalo, ovšem tento nedostatek odstranil žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí, kde předmětný posudek vyhodnotil a vypořádal se s jeho důkazní hodnotou. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl: *„Do řízení byl na popud spolku Pankrácká společnost zaslán posudek znalce Ing. Tomáše Forala. Posudek se však vztahuje často ke stromům, které vůbec nejsou předmětem tohoto řízení, stromy jsou v posudku chybně identifikovány. Znalecký posudek dále pozbyl důvěryhodnosti, když další posudek stejného autora byl přiložen k žalobě spolku Ústecké šrouby proti rozhodnutí krajského úřadu č. j. KUUK/145426/2019/ZPZ ze dne 24. 10. 2019 a k podnětu k provedení přezkumného řízení proti těmto rozhodnutím. Žaloba byla Krajským soudem v Ústí nad Labem usnesením č. j. 16 A 72/2019-38 ze dne 11. 2. 2020 odmítnuta. Ani Ministerstvo životního prostředí nezahájilo přezkumné řízení a v přípisu č. j. MZP/2020/530/316 ze dne 7. 4. 2020 (který je součástí spisu) konstatuje, že posudek trpí vadami po formální i věcné stránce.“* Z uvedeného vyplývá, že správní orgány v rámci předmětného řízení se s důkazní hodnotou předmětného posudku vypořádaly, a proto soud vyhodnotil námitku nepřezkoumatelnosti v tomto směru jako nedůvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

43. Soud se dále zabýval námitkou žalobce, že prvostupňové rozhodnutí neobsahuje náležitou úvahu týkající se způsobené ekologické újmy a uložení náhradní výsadby.
44. Podle § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody orgán ochrany přírody může ve svém rozhodnutí o povolení kácení dřevin uložit žadateli přiměřenou náhradní výsadbu ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin. Současně může uložit následnou péči o dřeviny po nezbytně nutnou dobu, nejvýše však na dobu pěti let.
45. Podle § 10 zákona č. 17/1992 Sb., zákona o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o životním prostředí“), je ekologická újma ztráta nebo oslabení přirozených funkcí ekosystémů, vznikající poškozením jejich složek nebo narušením vnitřních vazeb a procesů v důsledku lidské činnosti.
46. Soud k námitce uvádí, že povinnost k náhradní výsadbě je samostatnou povinností žadatele o povolení ke kácení dřevin, kterou orgán ochrany přírody může uložit za účelem kompenzace ekologické újmy. Tímto institutem zákon reaguje na skutečnost, že kácení dřevin představuje ekologickou újmu ve smyslu § 10 zákona o životním prostředí. Stanovení náhradní výsadby z hlediska druhového i kusového představuje odbornou otázku, která v podstatné míře opět závisí na uvážení správního orgánu. Základním požadavkem je, aby náhradní výsadba byla přiměřená a odpovídající ekologickému významu a kvalitě dřevin určených ke kácení. Z rozhodnutí orgánu ochrany přírody musí být zřejmé, z jakých úvah při stanovení množství náhradní výsadby správní orgán vycházel a díky jakým argumentům považuje uloženou náhradní výsadbu za přiměřenou. Aby bylo možno posoudit přiměřenost náhradní výsadby, musí být posouzen charakter náhradní výsadby a charakter kácených dřevin a následně posouzena jejich vzájemná přiměřenost. Správní orgán musí tuto úvahu učinit ve vztahu ke skutečnostem konkrétního případu. Zároveň je třeba zdůraznit, že jde o povinnost, která je ukládána až „následně“, tedy poté, co správní orgán vyhodnotí, že jsou dány podmínky pro udělení povolení ke kácení dřevin.
47. Přiměřeností náhradní výsadby se zabývá rovněž metodický pokyn Ministerstva životního prostředí k aplikaci § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody, který uvádí, že náhradní výsadbu je třeba stanovovat přiměřeně, to znamená v přiměřené výši vzhledem k hodnotě kácené dřeviny, resp. k ekologické újmě, která kácením dřeviny vznikla. Úvaha o ekologické újmě vzniklé kácením dřevin je součástí posouzení funkčního a estetického významu dřevin, prováděného orgánem ochrany přírody v rámci vedeného správního řízení o povolení kácení. Orgán ochrany přírody náhradní výsadbu ukládá vždy, dospěje-li ve správní úvaze k tomu, že kácením dřevin dojde k ekologické újmě.
48. Soud k námitce uvádí, že prvostupňovým rozhodnutím byla žadateli uložena náhradní výsadba 31 exemplářů lípy velkolisté s odůvodněním, že „[V]elikost náhradní výsadby byla stanovena na základě posouzení vzniklé ekologické újmy, která představuje reálnou újmu jako případný úbytek hnízdního prostoru (ač nepatrný), včetně prostoru pro saprofágní organismy.“ Ekologickou újmu způsobenou na specifickém útvaru městského ekosystému považoval správní orgán prvního stupně za zanedbatelnou. Správní orgán prvního stupně uvedl, že množství dřevin a jejich druh byly zvoleny tak, aby se kompozičně a esteticky doplnil ráz dané lokality, doplnění stávající dvouřadé linie a k podpoření hygienické funkce. Správní orgán prvního stupně dále vysvětlil, že uloženou náhradní výsadbou budou doplněny i stávající proluky, které vznikly po odstranění dřevin z havarijních důvodů. Na základě tohoto vyhodnocení byla uložena náhradní výsadba, která svým rozsahem převyšovala počet stromů určených ke kácení. Žadateli o povolení ke kácení byla uložena povinnost provádět následnou péči po dobu pěti let, tedy provádět taková opatření, aby vysazené

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

dřeviny i na konci stanoveného období byly v perspektivním a životaschopném stavu, v případě úhynu nahrazeny jedincem stejného druhu. Z hlediska obecných požadavků na přezkoumatelnost správních rozhodnutí bylo nutné, aby z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí bylo jednoznačně patrné, jakým způsobem byla ohodnocena hodnota kácených dřevin a jakým způsobem dospěl správní orgán prvního stupně k počtu a druhu dřevin, které stanovil jako náhradní výsadbu za vykácené dřeviny a zda tuto výsadbu považoval za přiměřenou. V projednávaném případě bylo v prvostupňovém rozhodnutí uvedeno ve vztahu k hodnotě kácených dřevin pouze obecné a značně neurčité hodnocení bez jakékoli konkrétní kvantifikace. Ze samotného odůvodnění rozhodnutí není zjištělné, jakou dendrologickou hodnotu měly jednotlivé dřeviny a jak se způsobená ekologická újma promítla do úvahy o uložení náhradní výsadby. Z prvostupňového rozhodnutí není zjištělné, proč správní orgán považoval za přiměřenou náhradní výsadbu právě v počtu 31 exemplářů lípy velkolisté. Žalovaný toto nedostatečné odůvodnění prvostupňového rozhodnutí nikterak nedoplnil, čímž zatížil napadené rozhodnutí podstatnou vadou zakládající nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

49. Soud se dále zabýval žalobcem tvrzenými vadami správního řízení.
50. Soud se zabýval námitkou žalobce, že správní orgán prvního stupně nepořídil situační plán, ale vycházel ze zakresu dodaného žadatelem, díky čemuž nebylo možné určit předmět řízení. Soud k námitce uvádí, že chybnou identifikací stromů se žalovaný zabýval v rozhodnutí ze dne 24. 10. 2019, č. j. KUUK/145426/2019/ZPZ. Žalovaný v tomto rozhodnutí vysvětlil, že při ohledání nejprve došlo k chybné identifikaci stromů. Tento omyl byl způsoben tím, že v proluce mezi stromy rostly další dřeviny, které již nebyly zařazeny mezi alejové a nebylo jim přiřazeno inventární číslo. Žalovaný zdůvodnil, že stromy byly v žádosti žadatele identifikovány kromě plánu také tabulkovým popisem stromů a fotografiemi, s využitím všech těchto podkladů je tedy bylo možné identifikovat. Soud připomíná, že vzhledem ke skutečnosti, že správní řízení tvoří jeden celek a žalobce chybnou identifikaci stromů v průběhu správního řízení nenamítal, neměly správní orgány povinnost se otázkou dále zabývat, neboť již byla vyjasněna v rozhodnutí ze dne 24. 10. 2019, č. j. KUUK/145426/2019/ZPZ, na základě místního šetření. Námitka žalobce není důvodná.
51. Soud nepřisvědčil námitce žalobce, že nebylo provedeno opětovné ohledání na místě. Jak bylo uvedeno výše, místní šetření bylo provedeno dne 14. 10. 2019, tedy v průběhu odvolacího řízení proti rozhodnutí ze dne 6. 3. 2019, č. j. MMUL/OŽP/OP/35155/2019/ResB. Jak již soud připomněl výše, správní řízení tvoří jeden celek. Od provedení místního šetření do vydání prvostupňového rozhodnutí navíc neuplynula dlouhá doba, která by vzbuzovala pochybnosti o možné změně stavu předmětných dřevin. Místní šetření tedy provedeno bylo, a to nepříliš dlouho před vydáním prvostupňového rozhodnutí, tudíž jeho závěry byly použitelné. V odvolacím řízení proti novému prvostupňovému rozhodnutí pak nikdo (tedy ani žalobce) opakované provedení místního šetření nenavrhoval. Bylo by v rozporu se zásadami procesní ekonomie a rychlosti řízení, aby správní orgány prováděly další místní šetření. Soud tedy ve skutečnosti, že správní orgán prvního stupně vycházel ze závěrů místního šetření ze dne 14. 10. 2019 a neprováděl nové, neshledal žalobcem namítanou vadu řízení.
52. Soud se závěrem zabýval námitkou žalobce, že se správní orgán prvního stupně dostatečně nevypořádal s podklady, které vyvracely jeho závěry. Soud nejprve připomíná, že závěry Mgr. Porteše z Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky, na které žalobce odkazoval, vyplývají ze zoologického průzkumu, který byl součástí návrhu koncepce Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

obnovy aleje, kterou předložil v řízení žadatel. Mgr. Porteš posuzoval stromy z hlediska entomologie a přítomnosti zimujících netopýrů, nikoli dendrologie. Své závěry týkající se přítomnosti hmyzu, ptáků a netopýrů zdůvodnil a závěrem bez dalšího vysvětlení uvedl, že nedoporučuje kácení podle jeho názoru vitálních stromů. Lze tedy souhlasit s prvostupňovým rozhodnutím, že Mgr. Porteš své závěry o vitalitě stromů nijak nezdůvodnil. Správní orgán prvního stupně oproti tomu vysvětlil, proč převažovala u dřevin nutnost kácení ze zdravotních důvodů, stabilizačních důvodů, a důvodů provozní bezpečnosti a o jaké podklady se opíral. Názor vyplývající ze zoologického průzkumu týkající se stavu dřevin nebyl pro správní orgány závazný. Námitka žalobce tudíž není důvodná.

53. Vzhledem k výše uvedenému soud žalobou napadené rozhodnutí výrokem I. rozsudku zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. S ohledem na to, že předmětnou vadou bylo stíženo i prvostupňové rozhodnutí, přistoupil soud podle § 78 odst. 3 s. ř. s. i ke zrušení tohoto rozhodnutí. Současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s. ř. s. V něm budou oba správní orgány podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázány právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.
54. Soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl dokazování znaleckým posudkem Ing. Radky Frydrychové ze dne 17. 7. 2021, č. 70/5/2021, posouzením provozní bezpečnosti stromu č. A 01405 ze dne 13. 10. 2021, posouzením provozní bezpečnosti stromu č. A 01344 ze dne 13. 10. 2021, výzvou k podání nabídky na plnění veřejné zakázky „Architektonická studie E. Krásnohorské“ ze dne 10. 11. 2021 a rozhodnutím Agentury ochrany přírody a krajiny ze dne 16. 7. 2020, č. j. SR/0920/UL/2020-8, a to pro nadbytečnost, neboť dle soudu předmětné listiny nemohly prokázat skutečnosti rozhodné pro posouzení daného případu. Vzhledem ke skutečnosti, že soud rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, má žalobce možnost v tomto řízení předmětné listiny předložit.
55. Jelikož měl žalobce ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. rozsudku uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětné žalobě ve výši 14 200 Kč. Tato částka se skládá z částky 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek; z částky 1 000 Kč za zaplacený soudní poplatek za úspěšný návrh na přiznání odkladného účinku žalobě; z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právní zástupkyně žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d), doplnění žaloby - § 11 odst. 1 písm. d)] a z částky 900 Kč za tři s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1, odst. 4 citované vyhlášky.
56. O náhradě nákladů řízení u osob zúčastněných na řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s. ř. s. Osoby zúčastněné na řízení mají právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných jim může soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil a neshledal ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné k přiznání náhrady nákladů řízení osobám zúčastněným na řízení. Proto soud výrokem III. rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nejlí právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 18. dubna 2023

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.